

have en Industri, som stoffer dem en betydelig forøget Indtægt.

P. Holm: Seg tilstår, at de Udtalelser, der fremkom fra den sidste ærede Tale, forbyjdede mig, at det skulde være til Gavn for den danske Arbejderstand, og at det skulde fylde Penge i danske Arbejders Lomme, at der bliver indforskrevet en Masse fremmede Arbejdere, som dog kun indforskrives, fordi de arbejde billigere end de danske, det er mig virkelig ufatteligt; men det kan jo være, at det ærede Medlem vil være i Stand til at forklare det noget nøjere. At kun det skulde kunne muliggøre Sufferroedyrkningen her i Landet, at der indforskrives fremmede Arbejdere, det faar det ærede Medlem næppe nogen til at tro paa; Sufferindustrien vil sikkert kunne trives uden Indforskrivning af fremmed Arbejds-kraft (Udbrydelse) — ja, de Herrer fra Sufferroegyene maa ikke være saa ivrige, for vi kende jo ogsaa, hvilket Udbytte Sufferroegyindustrien giver; det er jo ikke saa længe siden, at vi her i Tinget havde en Diskussion, under hvilken det ærede Medlem for Middelfart (Sohmann) optraadte som en af dem, der var med til at drive denne Industri og talte om, hvad Sufferindustrien gav for et Udbytte, og vi vide jo ogsaa, hvilket Udbytte den giver Aktionærerne. Skulde man virkelig ikke herefter være i Stand til at give Arbejderne den nødvendige Løn uden at indforskrive fremmed Arbejds-kraft for at hjælpe paa danske Arbejderforhold? Nej, mine Herrer, jeg tror dog ikke uden nærmere Forklaring paa, at dette skulde være i Stand til at fylde den danske Arbejders Lomme, at der kommer en Mængde Arbejdere fra Udlandet ind, medens Landbefolkningen hos os tyr ind til Bjerne, hvad den faktisk gør. Det have vi jo hørt Hundreder af Klager over i denne Sal. Og hvorfor gør den det? Fordi der ikke paa Landet er stadig og lønnende Bæftigtelse for den. Det maa være den væsentligste Grund. Hvorledes det, at de danske Arbejdere erstattes med udenlandske Arbejdere, skal hjælpe paa den danske Arbejderstand, forstår jeg ikke. Den Nød tror jeg nok bliver vanskeligere at knække, end den, som det ærede Medlem for Frederiksberg 2den Valgtreds gav mig at knække, thi den haaber jeg at faa knækket i en Fart.

Det ærede Medlem sagde: Naar man ikke vil forbyjde at indforskrive fremmede Arbejdere, hvorledes vil man saa bære sig ad, naar man da ikke afstediger de danske? Seg vil sige til det ærede Medlem, at den Ting er ganske simpel. Vi have nemlig foreslaaet

at give de udenlandske Arbejdere, hvad enten man nu søger eller ikke søger at faa dem her til Landet, den samme Pris, den samme Arbejdstid, i det hele taget de samme Arbejdsvilkår som de indenlandske Arbejdere, for saa er der ingen Fare mere. Thi naar de Herrer saa ikke kunne faa den billigere Arbejds-kraft fra Udlandet, tænker jeg nok, at de ere saa humane, saa samvittighedsfulde, saa fædrelandskærlige, at de foretrække Landets egne Arbejdere. Det haaber jeg i alt Fald. De Herrer ville vel ikke for Alvor paastaa, at vor Arbejderstand her hjemme er udgytigere, mindre hæderlig og mindre anvendelig paa det ene eller det andet Omraade end Udlandets Arbejderstand? De Herrer ville vel ikke paastaa andet, end at den danske Arbejderstand er lige saa god som Udlandets. Seg har i alt Fald ikke endnu hørt det offentlig fremsætte. Men naar det forholder sig saaledes, saa skal Forholdet nok regulere sig ganske simpelt af sig selv den Dag, de Herrer blive nødt til at betale den udenlandske Arbejds-kraft den Løn, som de maa betale for den danske Arbejds-kraft, og de ikke maa anvende den udenlandske Arbejds-kraft i en længere Tid, end de maa anvende den danske Arbejders Arbejds-kraft. Naar det bliver Tilfældet, vil det ærede Medlem fra Fredensborg se, at dette Forhold vil regulere sig selv. Og dette have vi for længe siden foreslaaet gennem det af os her i Tinget forelagte Licitationforslag. Det ærede Medlem kunde for længe siden have faaet den Nød knækket, om han havde villet det; men det har han ikke villet.

Reventlow: Naar jeg før sagde, at de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgtreds (P. Holm), om de lollandske Forhold, ikke, om jeg maa bruge det Udtryk, vare begrundede i Rendstøb til Forholdene derovre, saa gentager jeg det her; thi netop de Ytringer, som nu igen fremkom, bevise, at min Paastand var sand. Det blev sagt af det ærede Medlem, at vi indførte polske Arbejdere for at skaffe os billigere Arbejds-kraft end den, vi have. Det er paa ingen Maade Tilfældet, deri tager det ærede Medlem ganske fejl. Det gør vi ikke, tværtimod. Den Løn, de polske Arbejdere faa, bliver netop paa Grund af deres Rejse og de store Omkostninger, som ere derved, ganske betydelig og fuldt saa stor som den, vore egne Arbejdere faa. De svenske og polske Arbejdere have ved at gøre Sufferroedyrkningen mulig bidraget til at sætte Indtægten op for vore egne Arbejdere, det have de uægtelig gjort.